

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromiejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Mielieji, jau kad „išpuolė“ šiais metais Sekminės – Šventosios Dvasios laikas, tai ir lig šiol nespėjame rinkti Dievo meilės siurprizų. Taip gražu, kad išdrįsime pasipuošti Šventosios Dvasios spalva, ugnies ir meilės spalva, kuri ne tik Valentino dienoje, bet ir Bažnyčios gimtadienio Eucharistijoje tapo vienijančiu ir bendruomenę telkiančiu raudiniu. O kur dar Sekminių piknikas Krekenavos regioninio parko aplinkoje. Svarbiausia juk žmonės! Norintys melstis, dirbti ir netgi ilsėtis kartu.

Noriu pasidžiaugti ir Šventojo Rašto studijų studentais, su kuriais gegužės 16 d. užbaigėme dar vienus studijų metus. Dievo žodis yra mums dovana, kurią reikia priimti, išpakuoti ir paleisti į kasdienio gyvenimo apyvartą. Man džiugu, kad per šią studijų tarnystę galiu gilintis ir dalintis Šventojo Rašto lobiais ir patirti, kokį atgarsį Dievo kalbėjimas ir kvietimas mokinystei turi mūsų visų širdyse ir gyvenimuose. Kviesčiau ir toliau neperstojamai skaityti Bibliją, o susikaupusius ir iškilusius klausimus atsinešti į naujus studijų metus ateinančią rugsėjį.

Bendruomeniškumą patyriau ir Vadaktėlių šv. Jono Nepomuko atlaiduose, kuomet šventėme ir Motinos dieną. Naujamiesčio jaunieji šauliai ir jų programa, skani košė ir suneštinės vaišės bei bendra daina – visa tai sakė, kad ir Vadaktėlių parapijoje yra žmonės, kuriems svarbus tikėjimo bendrumas. Ne kartą girdėjau iš pirmą kartą apsilankančių tame krašte, kaip juos žavi žmonių nuoširdumas ir gamtos grožis. Ne veltui ir Vaižgantas ne nyko, bet žydėjo savo aktyvumu toje parapijoje.

Gegužinės pamaldos ir jų užbaiga – tai Sekminių stebuklo dalis Upytės parapijoje, grupelės parapijiečių įsipareigojimas kasdien rinktis bažnyčioje ir malda kreiptis į Dievo Motiną, mums visiems dovanojant Jos užtarimą ir globą. Šiandien taip paprasta užsidaryti savo erdvėje, prie telefono, kompiuterio, televizoriaus ekrano, panirti į individualių pomėgių ir darbų sūkurį, užmirštant, kad esame viena Dievo vaikų šeima, kad dangus ir amžinybė niekada nebuvo ir nebus individualus projektas, nes link jo keliaujama su Bažnyčia ir Bažnyčioje, o tai pirmiausia ir svarbiausia – tikintys žmonės, susieti meilės ir atsakomybės ryšiais su vienas kitu.

Koks gražus buvo šeštadienio vakaras, kuomet mūsų vaikai pirmą kartą susitiko su Jėzumi Šventojoje Komunijoje. Nedaug mūsų, ir atrodo, kas metai vis mažiau, bet džiugina tai, kad per tą nedidelį būrelį kasmet mūsų tikėjimo bendruomenė pasipildo naujais, aktyviais ir sąmoningesniais tikinčiais. Noriu pasakyti tiems, kurie su atsidūsėjimu prisimena laikus, kada dešimtimis vaikų ir jaunuolių mūsų ir kitose parapijose priimdavo sakramentus, kad ne dėl to dūsaujate. Reikia labiau rūpintis, kur tos „dešimtys“ pasidėjo, kodėl po masinio sakramentų priėmimo per paskutiniuosius 30 metų taip ištuštėjo mūsų bažnyčios.

O kur dar, net ir mūsų parapijose, kasmetinės „partizaninės pastangos“ klebonui už nugaros, nieko nežinant, važiuoti į kitas parapijas, kur už pinigus ir per porą apsilankymų galima „greičiau ir paprasčiau viską susitvarkyti“. O tokie „susitvarkiusieji“ mano, kad jie sėkmingai apžaidė Bažnyčios nustatytą tvarką, iš tiesų save nuskriausdami tikrosios Bažnyčios ir tikro tikėjimo patirtimi. Gaila ir liūdna dėl jiems talkinusiųjų, kurie turėdami

Bažnyčios įgaliojimą mokyti vaikus tikėjimo ar rūpintis jiems kunigystėje patikėtų parapijiečių dvasiniu ugdymu, serga trumparegyste, kada dėl vienadienio populiarumo ir asmeninės materialinės naudos į pavojų įstumia savo ir kitų žmonių laikinąjį ir amžinąjį likimą.

Kiek daug dar reikia Šventosios Dvasios veikimo, Jos dovanų išsiskleidimo, kad suprastume, jog Dievo karalystė – tai ne tik mūsų, bet pirmiausia paties Dievo amžinas projektas. Tai ne mes savo gudravimais ir dvasiniu tinguliu nustatome Dievo meilės ir veikimo kryptį bei greitį. Mūsų pareiga – atsilipti, priimti, bendradarbiauti su malone ir eiti nuolatinio atsivertimo ir augimo malonėje keliu. Ne vieniems, bet su broliais ir seserimis, su kuriais mokomės sugyventi ir išgyventi savo žmogiškąjį silpnumą, Dievo gailingumą ir vilties jėgą. O tai ir yra šventumas, apie kurį mums taip gražiai savo naujaisime dokumente prabyla popiežius Pranciškus.

Laukdami ir ruošdamiesi jo apsilankymui Lietuvoje ateinančią rugsėjį, raskime laiko ne tik perskaityti, ką jis sako apie šventumą, bet ir išdrįskime eiti šventumo keliu. Juk birželio mėnesį tam ir meldžiamės į Švč. Jėzaus širdį, kad ir mūsų širdys taptų panašios į Dievo širdį.

Jūsų bendrakeleivis,

Ķun. Gediminas Janėūnas

Priėmė I Šv. Komuniją Krekenavos parapijoje

2018 m. birželio 2 d.

- ✠ Kornelija Antanaitytė
- ✠ Rugilė Antanaitytė
- ✠ Austėja Balsevičiūtė
- ✠ Dovilė Bredelytė
- ✠ Liucija Grinkaitė
- ✠ Titas Karalkovas
- ✠ Danilas Lukoševičius
- ✠ Kamilė Nebilevičiūtė
- ✠ Ugnė Šlekytė
- ✠ Emilis Jonkus

Priėmė I Šv. Komuniją Upytės parapijoje

2018 m. gegužės 27 d.

- ✠ Nedas Kriškščiūkaitis
- ✠ Arnas Jakaitis
- ✠ Skirmantas Šiaudkulis
- ✠ Jogilė Abloževičiūtė
- ✠ Ugnius Šaparnis
- ✠ Kamilė Sasnauskaitė
- ✠ Domantas Šiaučiūnas
- ✠ Matas Butkevičius
- ✠ Odeta Žitkevičiūtė
- ✠ Jogaila Koženiaskas
- ✠ Simonas Balsys
- ✠ Sintija Balsytė
- ✠ Danas Fedaravičius
- ✠ Kipras Valkūnas
- ✠ Gytis Žadeikis
- ✠ Mantas Sokas

Priėmė Sutvirtinimo sakramentą Upytėje

2018 m. gegužės 12 d.

- ✠ Rugilė Berankytė
- ✠ Nidija Karaliūtė
- ✠ Ieva Zalatorytė
- ✠ Živilė Jasnauskaitė
- ✠ Gabrielė Sokaitė
- ✠ Benas Sokas
- ✠ Evaldas Svetikas
- ✠ Martynas Milevičius
- ✠ Tautvydas Butkevičius
- ✠ Paulius Kriškščiūkaitis
- ✠ Nijolė Bagdonienė

Ištrauka iš *Michael White ir Tom Corcoran* antrosios knygos**ATSTATYMO ĮRANKIAI.****75 TIKRŲ TIKRIAUSI PRAKTINIAI BŪDAI PADARYTI JŪSŲ PARAPIJĄ GERESNE****3. Žinokite, kodėl, ką ir kaip**

Tad eikite ir padarykite mano mokiniams visų tautų žmones, krikštydami juos vardan Tėvo, ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, mokydami laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos. (Mt 28, 19–20)

Kaip bažnytiniai žmonės, esame susipažinę su religinėmis taisyklėmis ir kanonų teise. Mūsų istorijos ir teologijos studijos padeda sužinoti, kokios tos taisyklės ir įstatymai yra, kodėl jie tokie yra, ir kokia yra jų tikroji vertė.

Parapijos priežiūra reikalauja mus dar kai ką žinoti. Turime žinoti mūsų misiją, viziją, strategiją, ir dar visa tai žinoti labiau ir geriau. Misija, vizija ir strategija buvo žodžiai, kurių mes nežinojome, kai pradėjome savo tarnystę parapijoje. Bet ilgainiui juos sužinojome ir jie tapo kritiškai svarbūs mūsų gyvenime.

Misija yra „kodėl“ mes esame. Visos parapijos egzistuoja dėl tos pačios priežasties. Mato 28 skyriaus 19 eilutėje Jėzus sako: „Eikite ir padarykite mano mokiniams.“ Mokiniai yra Jėzaus studentai. Mes esame mokinių darymo biznyje. Tai yra mūsų „kodėl“. Kiekvienos parapijos misija yra tokia pati, tik ją galima nusakyti skirtingai. Šiaurinės Atlantos dalies bažnyčia sako, kad jų misija – palydėti žmones į augantį ryšį su Jėzumi Kristumi. Willow Creek bažnyčia Čikagos priemiestyje sako, kad jų misija – perkeisti nereliginus žmones į atsidavusius Jėzaus Kristaus sekėjus. Gimimo parapijoje mes sakome: Mylėk Dievą. Mylėk kitus. Daryk mokiniams.

Misija yra „kodėl“. Vizija yra „ką“. Vizija yra paveiklas to, kas galėtų ir turėtų būti daroma. Tai geresnės arba norimos ateities vizija. Patarlių 29, 18 sakoma: „Kai nėra vizijos, žmonės praranda savitvardą.“

Be vizijos mūsų bažnyčioms ir be įtakos, kurią Dievas nori per mus padaryti, gali nutikti blogi dalykai – galbūt ne fiziškai, bet dvasiškai tai tikrai. Žmonės nukrypsta nuo kurso; jie susimaišo ir pasimeta, ir galbūt nebegali sutikti savo Išganytojo.

Bažnyčioje vizija reiškia ieškoti žmonių, kurių mes nepasiekiamo, bet turėtume pasiekti. Vizija yra tam, kad spręstume problemas ir pašalintume dangčius, kurie trukdo mūsų bažnyčioms pasiekti naujus žmones. Tiesiog pasiekti žmones, kurių siekiame, tiesiog tęsti tai, ką darome. Tačiau pastorius Craig Groeschel sako: „Kad pasiektume žmones, kurių niekas kitas nepasiekia, mums reikia daryti dalykus, kurių niekas kitas nedaro.“ Mums reikia žiūrėti į ateitį, kurioje darydami naujus dalykus, atvedame naujus žmones link Kristaus.

Tuo pat metu, vizija yra apie atradimą tų būdų, kurie padeda jūsų nariams būti vis panašesniems į Kristų. Vizija žvelgia toliau negu praeitis ar dabartis. Ji mato ateitį ir tai, kokia ji galėtų ar turėtų būti geresnė, ir kaip žmonės galėtų artėti prie tokios ateities. Vizija yra apie tai, kur mes turėtume eiti, ir būdas įkvėpti žmones norėti eiti ta kryptimi. Vizija yra apie unikalią įtaką, kokią parapija mano galinti turėti.

Galiausiai vizija yra – ir turėtų būti – apie Dievo viziją. Dievas turi unikalią viziją kiekvienai parapijai; Jis turi

nepakartojamą viziją *jūsų* parapijai ir Jis pasidalins ja, jeigu jos ieškosite ir dėl to melsitės bei pasninkausite. Jūsų vizija yra unikalus indėlis, kurį tik jūsų žmonės gali įnešti į Dievo karalystės išplitimą. Nors kiekviena parapija turi tokią pat misiją, kiekviena turėtų turėti savo išskirtinę viziją. Kažkur konkrečiai nuvesti vietinę parapiją reikalauja turėti specifinę viziją.

Gimimo parapijoje Dievas davė mums viziją būti augančių mokinių bendruomene tarp nebažnytinių Šiaurinės Baltimorės katalikų, kurie, to pasėkoje, augina mokinių gretas. Mūsų vizijoje taip pat yra įdėtas troškimas padėti kitoms katalikų parapijoms daryti tą patį. Per eilę metų mes koregavome savo viziją ir dabar ji skamba taip:

Padaryti Bažnyčių reikšmingą, darant mokiniams tuos mokinius, kurie augina mokinius tarp nebažnytinių šiaurinės Baltimorės žmonių, ir daryti įtaką kitoms parapijoms elgtis taip pat.

**MISIJA YRA KODĖL. VIZIJA YRA KĄ.
STRATEGIJA YRA KAIP**

Strategija yra „kaip“ mes įgyvendiname savo viziją ir misiją. Nors nėra gerai savo strategiją kaitalioti per dažnai, ji turi būti nuolat keičiama, koreguojama ir tobulinama. Kai pajuntama, kad esama strategija nebeveikia taip, kaip turėtų ar norėtumėte, ji turi būti visiškai pakeista arba jos visiškai atsisakyta. Jums reikia strategijos, kad nauji žmonės ateitų į jūsų parapiją. Jums reikia strategijos, kaip tuos žmones užkabinti, kuomet jie ateina. Jums reikia strategijos, kaip žmones paskatinti būti Jėzaus mokiniams. Strategija tiesiog yra planas, kaip pasiekti žmones ir padėti jiems augti jų ryšyje su Jėzumi Kristumi.

Kalbant apie strategiją, mes kartojame tai, ką radome didžiausiose sėkmingose šalies bažnyčiose. Iš 325 tūkst. bažnyčių Jungtinėse Amerikos Valstijose 15 tūkstančių yra augančios bažnyčios. Tai mažiau negu 5 procentai. Ir dar mažesnis procentas iš tų augančių bažnyčių tai daro sąmoningai. Likusios tiesiog yra augančiose gyventojų zonos. Taigi atrodo, kad yra protinga pasižiūrėti į bažnyčias, kurios auga sąmoningai.

Apie tai išsamiau kalbėjome savo knygoje „Atstatyk“, bet visos augančios didžiosios bažnyčios naudoja formulę, kurioje yra tokie dalykai:

- Sutelktas dėmesys į nebažnytinius arba nelankančius bažnyčios jūsų bendruomenės narius;
- Gera sekmadienio patirtis, į kurią įeina geras giedojimas, reikšmingas pamokslas, ir kas nors skirta vaikams;
- Suaugusių mokinytė per mažas grupes;
- Nariai, kurie meldžiasi kasdien, išitraukia į savanoriškas tarnystes ir auga dosnume;

MIELI JAUNIEJI KREKENAVOS PARAPIJIEČIAI!

Jau prasidėjo visų Jūsų lauktos vasaros atostogos... Jeigu jų metu nebūsime kur nors išvykę, birželio–liepos mėnesių ketvirtadieniais (06-14, 06-21, 06-28, 07-05, 07-12, 07-19, 07-26 d.) kviečiame dalyvauti Krekenavos parapijos vaikų vasaros dienos stovyklėlėje. Į stovyklėlę galite įsitraukti nuo bet kurio ketvirtadienio.

Ką planuojame joje veikti? Tai, ką ir mėgsta vaikai: žaisti įvairius stalo ir judrius žaidimus, sportuoti, piešti, modeliuoti, vaidinti, giedoti... Taip pat keliausime, geriau susipažinsime su Krekenavos apylinkėmis ir parapija... Jūsų lauksime kiekvieną iš nurodytų dienų nuo 10 val. Krekenavos parapijos namuose. Vaikai bus užimti iki 18 val.

Tėvelių prašytume, pagal galimybes, prisidėti 2€/d. auka prie Jūsų vaikų maitinimo, nes vaikai valgys priešpiečius, pietus ir pavakarius. Finansinių galimybių neturėjimas nėra kliūtis vaikui nedalyvauti smagioje vaikų vasaros dienos stovyklėlėje.

P.S. Jei kas neaišku, norite paklausti skambinkite: 8 615 53708 (parapijos katechetė mokytoja Svajonė), 8 622 10859 (parapijos vaikų ir jaunimo veiklų koordinatorius Kęstutis)

GEGUŽĖS MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Sonata Česevičienė

Viešpačiui nėra laisvadienių, todėl ir gegužės 1-ąją, Tarptautinę darbo, o iš tiesų ne darbo dieną, bazilikoje buvo neįtikėtina aktyvu. Parapijos choras tą dieną skyrė savo laiką repeticijai, o vėliau kartu su parapijiečiais pradėjo pačias pirmąsias šį mėnesį, skirtą Švč. M. Marijai, gegužines pamaldas. Vėliau visą mėnesį į šias pamaldas kvietė ir būrėsi parapijos Marijos legiono nariai Krekenavos bazilikoje, o Linkaučių kaimo bendruomenės nariai rinkdavosi namuose savo maldas kreipti į mūsų Dangiškąją Motiną.

Pirmasis gegužės sekmadienis tradiciškai žymi Motinos dieną. Šv. Mišias tą dieną klebonas kun. Gediminas aukojo už gyvas ir mirusias mamas, o visi bazilikoje esantys vaikučiai teikė ypatingą palaiminimą savo mamytėms. Toks pat palaiminimas buvo teikiamas ir kaimyninėje Vadaktėlių parapijoje. Gegužės 6-oji – Vadaktėliuose šv. Jono Nepomuko atleidų diena, tokia svarbi ne tik šiam kraštui. Šįkart net visas Krekenavos parapijos choras sugužėjo į pagalbą vargonininkui Mantui giesmėmis pagarbinti Aukščiausiąjį ir išbandyti kitas erdves maldas. Galbūt tą dieną visus sukvietė ir gandas, jog Vadaktėliuose bus galima ir žirgais pajodinėti, ir tradicišku šaulių karštu patiekalu pasivaikinti, ir be abejo, pamatyti Naujamiesčio mokinukų ir šaulių vaidybinių inscenizaciją apie pokario savanorius. Ir skambėjo daina, ir armonika grojo, o klebonas Gediminas kartu su vargonininku Mantu net bričkele buvo pavėžinti. Netrūko ir kermošavų saldinių! Moka Vadaktėliai atlaides švęsti, o jeigu nesitiki, apsilankykite!

Gegužei įpusėjus imta gyventi jau kitais rūpesčiais. Artėjančios Sekminės gegužės 10-ąją sukvietė į posėdį parapijos ekonominės ir pastoracinės tarybų narius. Susirinkę ir pasiskirstę atsakomybėmis parapijiečiai ramiai ėmė ruošti Bažnyčios gimtadieniui, aptarti buvo ir šv. Antano Paduviečio atleidų organizaciniai reikalai. Pasirūpinę ateinančiomis iškilėmis savo parapijoje, buvome nuvesti ir į kitą kraštą, liudyti mūsų parapijoje vykstančių Viešpaties darbų. Šiluvoje susitikome su Kauno arkivyskupijos parapijų pastoracinėmis tarybomis, kurios buvo atvykę į tęstinius mokymus kartu su savo parapijų klebonais. Iš pradžių buvo nedrąsu, bet vėliau, regint padrašinančius savųjų veidus, tuo pačiu buvo ir labai gera pasidalinti visais jau įvykusiais ir vykstančiais pokyčiais, pasidžiaugti tarnystėmis ir savanorystėmis, paliudyti as-

menines patirtis ir atrasti atsaką kituose, o dar kitiems net sukelti abejones, kad visa tai iš tiesų su Dievo valia ir pagalba vyksta mūsų parapijoje ir keičia jos žmones.

Šeštinės mūsų parapijon sukvietė ne tik savus parapijiečius, bet ir svečius iš Vilniaus. Atvykę ateitininkai turėjo ekskursiją, kurią jiems pravedė pats klebonas, o vėliau visi bendravo agapės metu bazilikos aikštėje. Tą dieną mus aplankė ir naujieji pažįstami iš Kėdainių rajono Lesčių Dievo Apvaizdos parapijos, sutikti mokymuose Šiluvoje. Kaip gera, kai gali sutikti ir priimti svečius Dievo namuose!

Gegužės mėnesio kasmėnesiniai Švč. M. Marijos atlaidai jau sukvietė ne tik į vidurdienio, bet ir į 10 valandos šv. Mišias. Tokia atlaidų tvarka įprasta šiltuoju metų laiku mūsų bazilikoje. Sumos metu šv. Mišias aukojo vyskupas emeritas Jonas Kauneckas, o jose giedojo Ukmergės kultūros centro mišrusis choras „Magnificat“, vadovaujamas Reginos Ališauskaitės. Esant tokiems puikiems orams mūsų bazilika sulaukia vis daugiau piligrimų ir maldininkų. Visus stengiamės svetingai priimti, arbata pavaišinti. Taip ir šįkart, net rankoves pasiraitoję parapijos vargonininkas, ūkvedys ir referentė viską metę į šalį karštus sumuštinus tepė ir kepė. Atlaiduose tą dieną lankėsi ne tik svečiai choristai, bet ir Trečio amžiaus universiteto studentai iš Radviliškio. Visiems agapėje užteko ir sotaus kšnio, ir gero žodžio.

Visus metus stropiai ir ne itin (pripažįstu, kad ir man yra tekę prasnausti) parapijos Šventojo Rašto studijų grupės nariai gegužės 16-ąją rinkosi švęsti jau penktųjų tokių studijų parapijoje ciklo pabaigtuvių. Šv. Mišias šįkart šventėme pačioje bazilikoje, maldoje dėkodami, kad turime tokią unikalią galimybę studijuoti Evangeliją savo parapijoje, vadovaujami kun. Gedimino. Ne kartą studijose girdėję apie Šventosios Dvasios dovanas ir jų pilnatvę kiekvienoje parapijoje, turėjome unikalią galimybę atlikti testą ir atpažinti mums duotas dovanas. Vieni greičiausiai nutuokė turį vieną ar kitą Šventosios Dvasios dovaną, tik galbūt nežinoję, kaip ją įvardinti, kitiems testas pateikė siurprizų. Klebonui iškilmingai įteikus studijų pažymėjimus, skanavome ūkvedžio Tomo ant laužo pagaminto ir dūmais kvepiančio plogo. Visi valgė, gyrė ir dar kartojo tokį puikų valgį ir komplimentų negailėjo kulinarui. Prie puodelio arbatos ir kvapnaus Danutės do-

vanoto šakočio aptarėme praėjusius metus ir juokavome, kad nors ir labai prasmingi buvo mūsų studijų metai, bet kuris mokinys nenori atostogų?

Gegužės 18-ąją dieną šv. Mišios buvo aukojamos Krekenavos globos namuose, jose meldėsi ir slaugos ligoninės pacientai. Šįkart jos buvo ypatingos ir tuo, jog sulaukė garbių svečių, kurie kartu su seneliais po bendros maldos kieme susėdo prie bendro pietų stalo. Tokią gražią iniciatyvą parodė ir pietus seneliams dovanojo Radviliškių kaimo kepyklos šeimininkai Audronė ir Albinas Kisieliai, kurių geri darbai nėra garsiai afišuojami, bet nuoširdžiai daromi dėl meilės artimam savo.

Kitą dieną, šeštadienį, parapijos jaunimas, besiruošiantis Sutvirtinimo sakramentui, dalyvavo Panevėžio vyskupijos organizuotame renginyje „Užtvirtink“. Visą dieną jaunimas klausėsi liudijimų, bendravo ir dalinosi tikėjimo žinia su bendraamžiais. Šis renginys jau buvo vienas iš paskutiniųjų, visus metus vedusių jaunuolius iš pradžių atrodžiusiu nepažiniu ir formaliu, vėliau savu ir artimu Gerosios Naujienos pažinimo keliu, nebijant liudyti bendraamžiams, atpažįstant krikščioniškas tiesas ir vertybes.

Bažnyčios gimtadienis, Sekminės, mums atnešė didelį vėją, tarsi Šventosios Dvasios ženklą, jog Ji plevena virš savosios Bažnyčios, įkvepia, padrašina ir uždega. Susirinkome bazilikon pasipuošę raudonos spalvos akcentais, o jų neturėję pasipuošę parapijos vaikų ir jaunimo pagamintais raudonsparniais paukšteliais atlapuose. Šv. Mišių homilijoje klebonas kalbėjo apie Šventosios Dvasios dovanas ir vaisius. Koks gimtadienis be torto? Šiais metais mus savo rankų darbo didžiuliu gaviu tortu vaišino Žibartonių bendruomenės pirmininkė Aldona Vorienė. Širdingai dėkojame! Po šv. Mišių visi rinkomės į Sekminių pikniką prie Krekenavos regioninio parko direkcijos. Tradiciškai ant didžiulės keptuvės kepėme Sekminių kiaušiniene. Buvo panaudota net 250 kiaušinių, dovanotų Radviliškių kaimo duonos kepyklos. Ūkvedys, o dabar jau visiems

žinomas kulinaras, Tomas kartu su būreliu pagalbininkų moterų iškepė net dviejų rūšių kiaušinienes: vyriškos (su lašinukais) ir moteriškos (su špinatais ir paprika). Įtikti turėjome kiekvieno skoniui! Sekminių piknikas įsilingavo su dainomis, žaidimais ir šokiais, o didelis vėjas nešė dainų žodžius ir armonikos garsus iki pat Krekenavos pakraščių. Tokia bendrystė buria ir artina, apjungdama mus visus į bendrą Kristaus Bažnyčią.

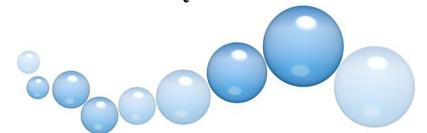
Gegužės 23 d., trečiadienį, Paskutinis skambutis nuskambėjo Krekenavos M. Antanaičio gimnazijos abiturientams, kurie po paskutiniųjų pamokų mokykloje susirinko į Dievo namus bendrai maldai. Šv. Mišias aukojo kaimyninės parapijos klebonas kun. Alfredas Puško, tąkart pavadavęs išvykusį kleboną kun. Gediminą. Homilijoje nuskambėję kunigo žodžiai galbūt dar ne itin buvo artimi abiturientams, kuriems šiuo metu vis dar vyksta egzaminų sesija, bet mums, jau ne vieną gyvenimo egzaminą laikiusiems, tai buvo proga pergaltoti ir prisiminti savo pasirinkimus, mintimis sugrįžtant į savo mokyklinės dienas. Ypatinga ši diena buvo parapijos vaikų ir jaunimo grupės „Žolynėlis“ senbūvėms Samantai, Žilvijai ir Rugilei, kurios šiemet baigia mokyklą, ir be kurių sunkiai kol kas įsivaizduojama tolesnė „Žolynėlio“ veikla.

Paskutinį gegužės šeštadienį jaunuoliai, besiruošiantys Sutvirtinimo sakramentui, išvyko į trijų dienų Šventosios Dvasios rekolekcijas Truskavoje. Jose jaunimas dirbo grupelėse, meldėsi ir aiškinosi ką, kodėl ir kaip jie turėtų liudyti, kas yra Šventoji Dvasia ir kaip Ji veikia, kaip būti Jos pripildytam. Šeštadienio vakarą visų laukė Sutartinimo pamaldos, jose visi galėjo atlikti išpažintį, susitaikyti su Dievu ir maldoje pasiruošti jau taip greitai jų laukiančiam Sutvirtinimo sakramentui.

Gegužės mėnesio paskutinę savaitę klebonas kun. Gediminas apsilankė visur, kur vyko gegužinės pamaldos. Kreipdamiesi malda ir giesme į savo Dangiškąją Motiną, užbaigėme paskutinį pavasario mėnesį.

ATLAIDAI VADAKTĒLIUOSE

Raimundas Serdikevičius, Naujamiesčio-Krekenavos šaulių kuopos vadas

Gegužės 6-ąją, per Motinos dieną ir šv. Jono Nepomuko atlaidus, vėl atgijo Vadaktėliai. Matyt, žmonės laukia tokių švenčių ir joms ruošiasi. O prisiminti ir švęsti tikrai yra ką: šv. Jonas Nepomukas, dėl Dievo meilės ir ištikimybės Jam miręs kankinio mirtimi, taip pat Motinos dienos minėjimas. Visi mes jas turime ar turėjome, ir tikriausiai visiems Motinos vardas yra besąlygiškos meilės, kantrybės, atlaidumo, rūpestingumo, pasiaukojimo sinonimas. O mūsų motinų meilė yra tarsi Dievo meilės mums atspindys. Klebonas per pamokslą minėjo pagrindinį Evangelijos priesaką – mylėti vieniems kitus. Nes tai yra tiesiog būtina išgyvenimo sąlyga – kaip maistas, gėrimas ar oras kvėpavimui. Tik meilės šviesos nepasidėsi, neuždarysi ir niekaip neprikaupsi – ja reikia dalintis. Ko gero, tą visi mes kažkiek ir bandome daryti.

Šventose Mišiose meldėmės ir dar viena intencija – už prieš 70 metų, 1948 m. gegužės 15 d., žuvusius „Trimito“ būrio partizanus – Jokūbą Gritėną-Poetą, Juozą Gauranskį-Kepuriuką ir Petrą Deveikį-Skirmantą. Jų žuvimo vietoje, visai netoli nuo Vadaktėlių, Viktoriško miške, stovi atminimo kryžius. Prisimindami to laikmečio kovas Naujamiesčio-

Krekenavos kuopos šauliai kartu su Naujamiesčio gimnazijos moksleiviais sukūrė vaidinimą. Jo metu iš artistų lūpų buvo galima išgirsti kai kurias autentiškas partizanų mintis, dainuotas dainas, nusakančias jų padėties tragiškumą, bet tvirtą pasiryžimą eiti iki galo savo, tai yra laisvų žmonių, keliu. Tikrai laisvas žmogus nebijo aukotis už savo artimą. Tuo tarpu spektaklyje šūkalojantys okupantai simboliškai pavaizduoti kaip vagys, pijokai ir galvažudžiai. Vaidiniame juos sučiumpa žirgais atjoję gretimo būrio partizanai, suskubę į pagalbą užpultiesiems. Tikrovėje, aišku, taip būdavo retai. Okupantų kariuomenė buvo daug didesnė. Vis dėlto kova vyko ne vien ginklu, okupantai ypač bijojo ir gaudė galinčius kurti, rašyti, žadinančius žmonių sąžinę ir viltį žmones. Gerai, kad nors ir labai nepalankiomis sąlygomis, bet tokių buvo nemažai. Atminkime juos.

Po vaidinimo visi norintieji galėjo pajodinėti ar pasivažinėti bričkale žirgais iš Audriaus Veckos žirgyno. Visų laukė tradicinės puikios vaišės, šauliška košė bei nuotaikinga vietoje susikūrusi muzikos kapela iš klebono, Naujamiesčio muzikos mokyklos mokytojos Janinos ir visų prijauciančių.

POPIEŽIAUS VIZITAS LIETUVOJE

Priėmęs atsakingųjų valstybės vadovų ir vyskupų kvietimą, Jo Šventenybė Popiežius Pranciškus 2018 m. rugsėjo 22–25 dienomis vyks į apaštalinę kelionę Baltijos šalyse ir aplankys Vilniaus ir Kauno miestus Lietuvoje, Latvijoje Rygą ir Agluoną ir Talino miestą Estijoje. Kelionės programa bus publikuota netrukus.

Melskime Visagalį Dievą, kad savo tėviška globa lydėtų popiežiaus Pranciškaus apaštalinę kelionę į mūsų kraštą, o mums padėtų tinkamai pasirengti jį priimti ir atvira širdimi išgirsti jo nešamą tikėjimo, vilties ir meilės žinią.

Parapijose jau vyksta registracija į:

- jaunimo susitikimą su Šventuoju Tėvu Vilniuje rugsėjo 22 d.
- šv. Mišias Kaune rugsėjo 23 d.

Krekenavos parapijiečiai kviečiami registruotis raštinėje, Upytės – kreiptis į s. Ingridą, Vadaktėlių – į Kęstutį Lapiniauską.

Nuoširdžiai dėkojame **Bronei Danutei Pauragienei** už ilgametę pagalbą parapijoje, platinant „Katalikų pasaulio“ knygas bazilikoje atleidų metu. Lai Dievas Jus laimina ir globoja Švenčiausioji Mergelė Marija, Malonių Versmė.

Liepos 22 d. (sekmadienį) 10 val. Upytėje švėsime **šv. Magdalenos atlaidus**. Kviečiame dalyvauti!

Liepos 16 d. (sekmadienį) 14 val. **Rodų koplyčioje** bus švenčiami Švč. Mergelės Marijos Škaplierinės atlaidai. Maloniai kviečiame!

Dėl giedojimo šermenyse ir laidotuvėse Krekenavos parapijoje kviečiame kreiptis į parapijos vargonininką Mantą Masioką telefonu 8 625 30704.

NAUJIENOS IŠ UPYTĖS

Ses. Ingrida Kazlauskaitė

Gegužė – gražus pavasario mėnuo, kai žydi labai daug gėlių. Gal ir ne veltui šis mėnuo skirtas Marijos garbei. Dažnai galima pamatyti koplytėlėse ar maldos kampe-liuose prie Marijos statulėlės primerkta daug pavasariinių gėlių. Upytės bažnytelė buvo ne išimtis. Čia kiekvieną dieną nedidelė ištikimų Marijos garbintojų grupelė susirinkdavo vakarais ir giedodavo Marijos litaniją. Gera būdavo prisiglausti prie Marijos ir Jai pavesti mūsų šeimas, vaikus bei visus rūpesčius. Marija, ir toliau globok mūsų šeimas!

Gegužė – ne tik gražus mėnuo savo gėlėmis ar pamaldumo praktika Marijai, bet ir įvykiais, kurių pilna buvo Upytės parapijiečių gyvenime. Gegužės 12 d. vyskupas Linas Vodopjanovas kartu su kun. Eugenijumi Styra aplankė mūsų parapiją. Tą dieną vyskupas suteikė 11 jaunuolių Sutvirtinimo sakramentą. Po Eucharistijos šventimo ir bendros nuotraukos visi susirinkome į bendrą agapę, kur pasidžiaugėme tikėjimo brandos (Sutvirtinimo) pažymėjimais bei pasidalinome išpūdžiais. Tikimės, kad šie jaunuoliai ir toliau ieškos ir gilins savo santykį su Dievu ir nenustos augti savo tikėjime.

Nors Upytės parapijoje Sutvirtinimo sakramentas buvo suteiktas gan anksti, bet jaunuoliai susiorganizavo ir gegužės 19 d. dalyvavo Panevėžio vyskupijos jaunuolių, besiruošiančių sutvirtinimo

sakramentui, susitikimų dienoje „Užtvirtink“. Grįžo labai džiaugsmingi ir patenkinti šiuo renginiu; gavo daug įvairių pasiūlymų, kaip praleisti vasarą ir kartu pagilinti savo tikėjimą.

Gegužės 27 d. Upytės parapija turėjo dar vieną gražią šventę – šiemet

pirmą kartą Jėzų Švč. Sakramente priėmė 16 vaikų. Tikrai norime jiems palinkėti, kad nepamirštų užmegztos draugystės su Jėzumi ir ją toliau puoselėtų bei brandintų. Tikime, kad jie ir toliau dalyvaus sekmadienio Eucharistinėje puotoje ir kartu su parapija įsijungs į bendrą maldą.

Dauguma vaikų ir jų šeimos nenuvylė – jau kitą sekmadienį susirinko į bažnytelę, kad pagarbintų Kristaus Kūną ir Kraują bei sudalyvautų procesijoje. Dalis vaikų, kurie šiemet priėmė Pirmąją Komuniją, noriai patarnavo prie altoriaus bei dalyvavo procesijoje kaip gėlių barstytojos. Labai didelis ačiū jiems bei jų tėveliams. Lauksim ir toliau jų iniciatyvos bei aktyvaus dalyvavimo parapijos gyvenime. Taip pat dėl gražios Devintinių procesijos norisi padėkoti ne tik vaikams, bet ir vargonininkei bei chorui, kurie savo giesme pajvairino liturgiją, taip pat parapijiečiams, kurie prisidėjo prie procesijos suorganizavimo ir dalyvavimo, bei mokytojai Ilonai, kuri pamokė mergaites barstymo ir padėjo procesijos metu.

Gegužės mėnesį pabaigėme labai gražiai, kaip ir pridera: buvo aukojamos šv. Mišios Marijos garbei, o po jų buvo tikros gegužinės. Buvo linksma, gera, daug dainų ir šokių bei užkandžių. Kaip senais gerais laikais. Gražu, kai senos ir geros tradicijos vėl grįžta pas mus.

2018 m. gegužės mėn. parapijų pajamos

RINKLIAVOS	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmadienis (05-06)	654,43	327,00	250,70
Sutvirtinimo Mišios Upytėje (05-12)	-	166,00	-
Sekmadienis (05-13) (rinkliava katalikiškai žiniasklaidai)	368,20	85,00	-
Švč. M. Marijos atlaidai (05-15) – 10.00 val.	34,22	-	-
Švč. M. Marijos atlaidai (05-15) – 12.00 val.	191,60	-	-
Sekmadienis (05-20)	362,51	242,00	-
Sekmadienis (05-27) (Upytėje – Pirmą Komunija)	302,90	313,00	-

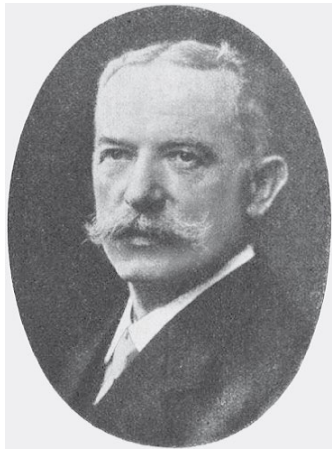
KREKENAVOS BAZILIKOS VARGONAI

Mantas Masiokas

XX a. dabartinėje Lietuvos teritorijoje beveik pusšimti vargonų pastatė garsi Karaliaučiaus vargonų meistro Bruno Goebelio (1860–1944) dirbtuvė. Lietuvos vargonų istorijos kontekste šis meistras ir jo palikimas užima labai reikšmingą vietą. O kūrybinis braižas, stilistiniai sprendimai, suformuotos skambesio tendencijos turėjo įtakos XX a. antros pusės vargonų statybai Lietuvoje.

Karaliaučiuje veikusi vargonų meistro Bruno Goebelio vadovaujama vargonų dirbtuvė pastatė apie 300 įvairaus dydžio vargonų. Ši dirbtuvė buvo viena didžiausių ir pajėgiausių Rytų Prūsijoje, vienu metu joje darbavosi apie 40 meistrų ir pameistrių, kasmet buvo pastatoma net apie dešimt įvairaus dydžio vargonų (arba daugiau kaip 200 vnt. vargonų registru). Nuo 1898 iki 1944 m. joje padirbinta apie 300 vargonų nuo 3–5 registru instrumentu mokykloms ar kelių / kelio-likos balsu liturginės paskirties instrumentu iki dideliu keliasdešimties registru koncertiniu vargonu. Remiantis Jano Jancos paskelbtu B. Goebelio dirbtuvės darbu sąvadu, didžiausi vargonai, turėję po 52 registrus, buvo pastatyti Karaliaučiaus senamiesčio bažnyčioje (Op. 145, 1896) ir miesto salėje (Op. 300, 1912); pastaruosius 1941 m. tos pačios dirbtuvės meistrai padidino iki 74 balsu. Tarp kitu didesniu instrumentu minėtini iki mūsų dienų neišlikę 45 registru vargonai Klaipėdos Šv. Jono bažnyčioje. Net 50 registru instrumentu buvo planuota įrengti Klaipėdos Šv. Jokūbo bažnyčioje, tačiau įpusėjusią vargonu statybą nutraukė Antrasis pasaulinis karas, o karo metu stipriai apgadinta bažnyčia nugriauta sovietmečiu. Karo ir sovietinės okupacijos metais buvo sunaikinti visi Karaliaučiaus krašte dirbtuvės pastatyti vargonai, išskyrus Kapkaimio (dab. Višniovojės) dvaro muzikos salėje stovėjusį instrumentu, kuris dar prieš karą buvo perkeltas į Panevėžio Kristaus Karaliaus katedrą. Vokietijoje vieninteliai išlikę šio meistro vargonai yra Berlyno Šv. Mauricijaus bažnyčioje.

Vargonu dirbtuvės darbu apimty buvo didžiulės, įrenginiai nuolatos tobulinami. Dirbtuvėje darbavosi ne tik kelios dešimty meistrų, bet ir šeimos tradiciją puoselėjantys B. Gobelio sūnūs. 1932 m. dviejų sūnu Hanso ir Alfonso iniciatyva dirbtuvė buvo pavadinta „Orgelbauanstalt Bruno Goebel Söhne“. Plėsdami veiklą, Goebelio sūnūs dirbtuvės padalinį įkūrė ir Lietuvoje – 1928 m. Hansas Goebelis Kaune atidarė „Jono Goebelio vargonu dirbtuvę“, veikusią iki 1934 m. Lietuvos parapijoms išplatintame reklaminiame lankstinuke ši įmonė buvo pristatoma kaip bendra Jono Goebelio ir Lietuvos muzikos centro dirbtuvė. Nuo 1930 m. Jonas Gobelis pastatė keletą vargonu, kurie įtraukti į bendrą Gobelio dirbtuvės darbu Lietuvoje sąrašą – tai vargonai Garliavoje, Varsėdžiuose, Šančiuose, Kaune, Akmenėje, Saločiuose, Kamajuose.

Vargonu meistras Bruno Goebel (1860–1940)

Krekenavos Švč. Mergelės Marijos Dangun ėmimo bazilikoje Bruno Goebelio firmos vargonai baigti statyti 1911 m., taigi, be didelio sudėtingo remonto šie vargonai tikintiesiems tarnauja per 107 metus. B. Goebelis savo vargonus nuosekliai numeravo, Krekenavos vargonai tapo Opusu (veikalu) Nr. 295 (Op. Nr. 295). Pačių vargonu viduje yra išlikęs įrašas:

B. G. / Keydan. / 149 / Gov. Kovno Russia.

Vargonu traktūra – pneumaticinė. Prospektas – ažuolinis, neogotikos stiliaus. Vargonai dviejų manualu su pedalais, turi 27 registrus – balsus.

I manule: (C-f3)

9 registrai (balsai)

Bordun 16'; Flute harmon 8'; Gemshorn 8'; Gamba 8'; Principal 8'; Flote 4'; Octave 4'; Rausch-Quinte 2 2/3'u. 2'; Trompete 8'.

II manule:

10 registru (balsu)

Principal amabile 8'; Hohlflote 8'; Salicional 8'; Vox coelestis 8'; Gedeckt 8'; Quintaton 8'; Fugara 4'; Rohrflote 4'; Cornett 3-5fach; Schalmey 8'.

Pedaluose: (C-d1)

8 registrai (balsai)

Principal 16'; Violon 16'; Subbass 16'; Octav-Bass 8'; Cello 8'; Bassflote 8'; Flote 4'; Posaune 16'.

Kopuliacijos/Sankabos:

Manual-Coppel; Pedal-Coppel I.M.; Pedal-Coppel II.M.; Sub-Oct Cappel II.z. I.M.; Super-Oct Coppel II.z. I.M.; Super-Oct Coppel II. M. ; Rollschweller; Jalousie II.

Bazilikos vargonuose įrengti registrai atspindi tipines to laikotarpio romantiniu vargonu dispozicijas. Vargonu prospektas puikiai dera su bažnyčios interjeru, tinka prie bažnyčios dekoro. Skambesys užpildo visą bazilikos erdvę. Šiandien vargonai dar geba tarnauti liturgijai,

Krekenavos bazilikos vargonai, Op. 295, 1911 m. 27 registrai

tačiau rimtesniems „pasirodymams“ jau reikalauja rimto remonto – derinimo ir restauravimo.

Vargonuose yra išilginės oro skirstymo dėžės su odinėmis membranomis (vok. Taschenlade). Tai buvo autentiškas tik B. Goebelio dirbtuvės sprendimas, suteikęs galimybę vargonams tarpusavy lengviau ir greičiau sujungti / kombinuoti įvairių manualu registrus, palengvino klavišu paspaudimo jėgą.

Griežykla sumontuota atskirai, priešais vargonus. Daugelis B. Gobelio firmos griežyklu buvo tipinės, nes jų dalys, išskyrus manualines klaviatūras, buvo gaminamos Goebelio dirbtuvėje (pneumaticiniai vamzdeliai ir sankabų blokai su visomis smulkiais dalimis suprojektuoti ir sumontuoti kruopščiai ir profesionaliai). Darbo braižas liudija dirbtuvėje buvus atskirą meistrų grupę, dirbdinusių tik griežyklas.

Krekenavos vargonų duplelės lygiagretinės, su dviejų tarpsnių klostėmis. Dumtuvas sumontuotas su kojineis paminomis, vargonų dešinėje pusėje. Šiandien dumtuvai nenaudojami, orą paduoda elektros variklis, įtaisytas dešiniame bazilikos bokšte.

B. Goebelio dirbtuvėje Karaliaučiuje buvo gaminami visi mediniai ir metaliniai vamzdžiai ir jų dalys, išskyrus vamzdžių liežuvėlius (skirtus liežuvėliniams registrams), juos dirbtuvė užsakinėjo. Metalu vamzdžiams naudota 75 % alavo-švino skarda, didesnieji vamzdžiai dirbinami iš cinko skardos.

Gausi vargonų meistro Bruno Goebelio ir jo dirbtuvės palikimo dalis siejama su dabartine Lietuvos teritorija, kurioje 1900–1943 m. iš viso buvo pastatyti 45 vargonai. Iš jų net 18 instrumentų buvo padirbdinta vien Klaipėdos krašto bažnyčioms, šiai teritorijai priklausant Vokietijos administracijos sudėčiai (dauguma vargonų pastatyti iki 1923 m., Klaipėdos mieste – 1940 ir 1941–1943 m.). Tačiau daugelis vargonų Mažosios Lietuvos bažnyčiose buvo sugriauta Antrojo pasaulinio karo metais ir sovietmečiu. Iki

mūsų dienų Lietuvoje išlikę tik 18 šio meistro vargonų: Klaipėdos krašte išliko tik Šilutės, Švėkšnos ir Ropkojų (fragmentiškai) katalikų bažnyčiose. Dar penkiolika šios firmos instrumentų išliko kitose Lietuvos bažnyčiose. Šiandien tarp vertingiausių B. Goebelio vargonų Lietuvoje minėtini instrumentai Panevėžio katedros, Krekenavos bazilikos, Švėkšnos, Alantos, Salako, Akmenės bažnyčiose.

Ilgą laiką Naujamiestyje, Panevėžio rajone, stovėję didžiausi Lietuvoje B. Goebelio vargonai, pastatyti 1913 m., 2-jų manualų su pedalais, turėję 34 registrus, tačiau 2007 m. per bažnyčios gaisrą visiškai sudegė.

Krekenavos šventovė ir joje esantys vargonai pergyveno įvairius laikus. Daugiau kaip prieš šimtą metų meistro B. Goebelio pagaminti vargonai atkeliavę iš Karaliaučiaus. Jais grojo ne vienas vargonininkas. Kokia išsamesnė jų istorija, šiandien nedaug žinoma, nes mažai kas fiksuodavo tuos faktus, tačiau laikas vis leidžia atversti istorijos puslapius, kurie atskleidžia didžią instrumento istoriją.

TĖVAS STANISLOVAS – MOKYTOJAS IR STIPRYBĖS ŠALTINIS

Joana Perednienė

Paberžės takais jau nebevaikšto ir nebeguodžia ramybės ieškančių sielų iškilus dvasininkas Algirdas Mykolas Dobrovolskis – Tėvas Stanislovas. Vis tik daugeliui šio šviesuolio gyvybės giją uoliai saugo atmintis. Kol ji bus, Tėvelio siela nesitrauks nuo mūsų tarsi globėjiškas Angelas Sargas.

Tėvelį atsimena tiek pagyvenę žmonės, tiek ir jaunesni. Jį atsimena ir Raimundas Serdikevičius Panevėžio rinktinės Naujamiesčio-Krekenavos šaulių kuopos vadas:

„Pirmą kartą Paberžės kunigą Tėvą Stanislovą pamačiau būdamas 12-metis berniukas apie 1986 m. Tada buvo sovietiniai laikai. Tėveliai nusprendė aplankyti Paberžės kunigą vienuolį kapuciną Tėvą Stanislovą. Atsimenu, kaip mama rūpestingai, su meile pakavo maisto paketėlį, į kurį dėjo kaimiškas gėrybes: močiutės keptą kaimišką duoną, sviestą, lašinukus...

Po susitikimo liko mano atmintyje Tėvo Stanislovo aidintis ramus balsas didelėj patalpoj. Dabar suprantu, kad tai buvo bažnyčioje. Jo švelnią, šiltą ranką atsisveikinant uždėtą man ant galvos, rodos, jaučiu ir šiandien...

Matyt, man pirmas susitikimas su Tėvu Stanislovu padarė įspūdį. Augdamas vis toliau ėmiau domėtis Tėvo Stanislovo asmenybe. Juolab, kad tiek tėvai, tiek kiti žmonės labai palankiai atsiliepdavo apie jį, vadino tiesiog Tėveliu. Tėvas Stanislovas visiems buvo Autoritetas.

Stebėdamas jo elgesį, klausydamas pamokslų, matydamas jo darbus, santykius su žmonėmis, didžiausią įspūdį darė jo paprastumas, tolerancija, tikėjimas žmogumi – Dievo kūriniumi ir atvaizdu.

Paskutinį kartą Tėvą Stanislovą aplankiau per jo laidotuves. Teko aplankyti jį iš vakaro, pašarvotą bažnyčioje. Buvo ramu... O jis gulėjo karste savo giedra veido išraiška, kukliu vienuolišku abitu, basomis kojomis – tai tarsi bylojo, kad kaip visą gyvenimą gyveno, taip ir iškeliavo į amžinybę: viską atiduodamas kitiems, dėl kitų, sau nepasilikdamas nieko, kaip to reikalavo vienuoliški įžadai: neturtas, skaistumas, nuolankumas. Atiduoti gyvenimą dėl Kristaus meilės ir laimėti amžinybę – toks buvo Tėvo Stanislovo *credo*.

Tėvas Stanislovas išliko mano atmintyje kaip gyvas pavyzdys, kur reikia ieškoti gyvenimo prasmės, išminties.

Kiekvieno žmogaus gyvenimo kelias vis kitoks, nepakartojamas, tačiau kai jis nukreiptas į Dievą, Jo sukurtą kūriniją, o ypač į savo artimą, suspindi labiausiai. Tėvas Stanislovas taip ir gyveno, tarsi kiekvienas sutiktas ir būtų tas artimas.

„Mūsų gyvenimas – kova su blogiu“

Tėvas Stanislovas

Vėliau, jau nepriklausomybės laikais, teko kalbėti su Tėveliu. Į mano atmintį įstrigo Tėvo Stanislovo pastebėjimas, jog jį baugina ta jaunimo dalis, kuri niekuo nesidomi, kurių niekas nejaudina. Abejingumas yra pats blogiausias dalykas, kalbėjo Tėvelis.

Tėvelio pamokymai, patarimai jaunimui, pats Tėvelio gyvenimo būdas buvo man pavyzdys. Aš ėmiau domėtis savo Tėvynės praeitimi, ieškoti tiesos, žavėtis pokario partizanų drąsa, idealizmu, kova su prievarta, terorą. Visa tai paskatino ir mane užsivilkti šaulio uniformą ir tarnauti Lietuvai Tėvynei, jos žmonėms.

Tėvo Stanislovo jau seniai Paberžėje nebėra, tačiau čia mane traukia vėl ir vėl. Atvažiuoju, pavaikštau po Paberžės kapines, kuriomis taip rūpinosi Tėvelis. Pasigrožiu pastatytais įvairiais koplytstulpiais, sukaltu maldas prie kapelių, skirtų beglobiams, našlaičiams...

Pastoviu prie Tėvo Stanislovo palaidojimo vietoje pastatyto penkių metrų aukščio medinio kryžiaus-kapo, taip atiduodu pagarbą paprastam kapucinų vienuoliui ir grįžtu laimingas... Laimingas, kad gyvenu laisvoje Nepriklausomoje Lietuvoje. Tačiau niekada neapmiršiu tų tautos sūnų, kurie mylėjo Lietuvą, kovojo už mūsų laisvę, kurie (tokie kaip Tėvas Stanislovas) nepasiklydo istoriniuose verpetuose, kurių nesužlugdė nei persekijimai, nei tardymai, nei tremtis...“ – baigė prisiminimus gerb. šaulių kuopos vadas Raimundas Serdikevičius.

Mūsų mylimas tautos Mokytojas jau seniai yra Viešpaties prieglobstyje ir tikriausiai gali iš ten mus, Lietuvos žmones, palaiminti. O mes esame Jam dėkingi už Jo pasišventusį gyvenimą švęsdami 2018-uosius – Tėvo Stanislovo metus.

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje

Sekmadieniais, šeštadieniais 12 val.

Pentadieniais 18 val. (nuo rugsėjo iki birželio mėn.)

Atlaidų 15-omis mėn. dienomis:

Lapkričio–balandžio mėnesiais 12 val.

Gegužės–spalio mėnesiais 10 ir 12 val.

Laidotuvių atveju (išskyrus pirmadienius) 12 val.

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadieniais 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Liepos 8 d. 14 val.

Krekenavos slaugos ligoninėje

Ketvirtadieniais sutartu laiku

Bazilikoje išpažinčių klausoma

Pentadieniais nuo 17.30 iki 17.55 val. bazilikos zakristijoje

Šeštadieniais nuo 11.30 iki 11.55 val. klausykoje bazilikoje

Sekmadieniais nuo 11.15 iki 11.55 val. klausykoje bazilikoje

Kitomis progomis išpažinčių klausoma pusvalandį iki šv. Mišių. Norintys atlikti išpažintį kitu metu ar pageidaujantys dvasinio pokalbio su kunigu, kviečiami registruotis parapijos raštinėje.

Krekenavos parapijos raštinės darbo laikas

☪ Nedirba

☪ - ☪ 8–12 val.

☪☪ 9–13 val.

☪☪☪ Valanda prieš ir po šv. Mišių

2018 m. gegužę pakrikštytieji

Krekenavos parapijoje

Kipras Matas Kaušakys

Vadaktėlių parapijoje

Marija Lapiniauskaitė

2018 m. gegužę susituokusieji

Krekenavos parapijoje

Martynas Andriejovas ir Viktorija Luciuk
Aurelijus Krikštanas ir Daiva Petraitytė

2018 m. gegužę iškeliavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Gediminas Duoba, 90 m.
Vanda Pranckūnienė, 61 m.
Adelė Čirkelytė, 88 m.
Vanda Budreikienė, 77 m.
Valdas Rimaitis, 38 m.
Steponas Meškauskas, 67 m.

Upytės parapijoje

Renatas Galiauskas, 46 m.
Anelė Meiliūnienė, 92 m.

Prisiminkime Juos maldose.

Marijos legionas renkasi šeštadieniais po 12 val. šv. Mišių altarijos patalpose (Bažnyčios g. 11).

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. Gediminas Jankūnas

Krekenavos parapijos rekvizitai

Bažnyčios g. 19, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.
tel. 8 620 20989

www.krekenavosbazilika.lt

el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com

sąsk. nr. LT457300010002378753

įm. kodas 191260418

Parapijos referentė ir buhalterė

Sonata Česevičienė, tel. 8 620 20989

Krekenavos vargonininkas

Mantas Masiokas, tel. 8 625 30704

Krekenavos parapijos ūkvedys

Tomas Černauskas, tel. 8 656 62 142

Krekenavos bazilikos zakristijonas

Algirdas Pogūžinskas, tel. 8 620 66136

Krekenavos parapijos religinio ugdymo vadovė

katechetė Svajonė Lapiniauskienė, tel. 8 615 53708

Krekenavos „Carito“ vadovė, „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Pogūžinskienė, tel. 8 611 88035

Krekenavos parapijos vaikų ir jaunimo veiklos

koordinatoriumi, Vadaktėlių bažnyčios zakristijonas

Kęstutis Lapiniauskas, tel. 8 622 10859

Marijos legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. 8 616 05378

Krekenavos Gyvojo Rožinio būrelis

Gema Plėštytė, tel. 8 605 81765

Upytės parapijos rekvizitai

Upytės k., 38040 Panevėžio r. sav.

tel. 8 616 39715

el. paštas: upytesparapija@gmail.com

sąsk. nr. LT607300010077097292

įm. kodas 191261858

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė

ses. Ingrida Kazlauskaitė PAMI, tel. 8 616 39715

Upytės bažnyčios zakristijonas

Tomas Černauskas, tel. 8 656 62 142

Upytės bažnyčios vargonininkė

Pranutė Adomaitienė, tel. (8 45) 570 616

Upytės „Carito“ vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. 8 657 72094

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje – Kęstutis Lapiniauskas, Algirdas Pogūžinskas

Nešti pas ligonius – Ramutė Valikonienė, Akvelina Pogūžinskienė

Upytėje – Tadas Grybas, Tomas Černauskas

Nešti pas ligonius – s. Ingrida Kazlauskaitė

Upytės bažnyčioje sielovados pagalbininkė budi trečiadieniais ir ketvirtadieniais 15–17 val. ir šeštadieniais 13–15 val. Kitu metu kreiptis telefonu.

Švenčiausiojo Sakramento adoracija Bazilikoje pirmąjį mėn. ketvirtadienį 20–21 val. ir atlaidų 15-ą mėn. dieną 11–12 val. Adoracijos metu bus klausomasi išpažinčių

Ateikite, pasarbinsime Viešpatį!